

LA FINESTRA D'IGUALTAT

La violència de gènere a les universitats

Quin és el paper de la Universitat pública davant la violència de gènere? Sembla obvi afirmar que la Universitat, com a conjunt humà, és part de la societat i, si està demostrat estadísticament que la violència basada en el gènere afecta tots els segments i perfils socials, no hi ha cap raó per a creure que la nostra institució estiga exempta d'aquestes mostres de discriminació i desequilibris violents. La pregunta principal serà definir quin tipus de violència sexista es pot trobar a la Universitat i com aquesta pot donar-li resposta. És una qüestió complexa que altres universitats ja s'han plantejat per a ser part d'aquest procés de transformació social, que va més enllà de la sensibilització i que pretén abordar la pregunta que encapçala aquestes línies. Harvard, per exemple, disposa d'una Oficina de Prevenció d'Assetjament Sexual i Atenció a la Dona que estiga sotmesa a qualsevol tipus de violència dins de la seua institució. Si volem "excel·lència", necessàriament hem d'incorporar aquesta nova perspectiva a la nostra vida universitària, com ja va apuntar el nostre vicerector de Planificació i Igualtat setmanes enrere en aquest mitjà, i això comportarà un esforç generalitzat per traslladar uns protocols de sensibilització i detecció d'aquest fenomen entre el nostre alumnat i personal (PAS i PDI).

FOTO: MIGUEL LORENZO

Com a docent a la Facultat de Dret, em sembla una percepció realista afirmar que la majoria de l'alumnat es troba molt lluny d'estar informat i sensibilitzat amb aquest problema i, per tant, no està en disposició de reconèixer com a discriminatoris i abusius actes que es veuen dins i fora de les aules i, en cas de reconèixer-los, no sap com afrontar-ho, on acudir... més enllà de la informació pròpia del 016 que veu a través de les campanyes de comunicació. Una vegada assumit que el problema és real i que ens afecta en la missió de la nostra institució,

s'hauria de formar el personal i els serveis existents en la comunitat universitària per a poder detectar i atendre els casos que hi pogueren donar-se de violència sexista. En aquest sentit, la Unitat d'Igualtat, el CADE i la Delegació d'Estudiants van a realitzar un gran paper per articular aquestes accions formatives i d'atenció a aquests casos. A més, serà necessària la col·laboració amb institucions alienes a la Universitat també implicades en aquesta tasca preventiva i de transformació social en matèria de gènere i igualtat. Es tracta d'un problema difícil

d'abordar perquè implica transformar la institució des d'una perspectiva de gènere. Per a contribuir a aquest nivell d'autoexigència seria aconsellable començar per investigar el grau de coneixement i sensibilitat de la comunitat universitària en la matèria, amb la finalitat de desenvolupar les accions i mesures adequades a l'específic perfil dels treballadors i treballadores d'aquesta casa, així com dels i les estudiants de grau i post-grau. A continuació hauria de fixar-se clarament quin és l'objecte de tutela o protecció que pot i ha de donar la Universitat, restringit per la seua pròpia naturalesa, però d'enorme transcendència per a la dona agredida i el/la possible estudiant que es trobe en eixa situació familiar. Insistim que no és fàcil abordar aquest repte, sense haver-hi dades reals del fenomen que probablement existisca però que no s'ha visualitzat. Però si hi ha alguna cosa que indubtablement ha demostrat LO 1/2004 de Mesures Integrals de Protecció contra els Actes de Violència d'aquest tipus és que la violència existia i que només amb aquest marc legal s'ha manifestat real i visible. El dia 25 de novembre, Dia Internacional contra la Violència de Gènere, sembla una bona data per a reflexionar sobre el compromís que la Universitat ha de tindre contra la violència de gènere, com a valuosa corretja de transmissió de valors i coneixement que és.

Elena Martínez García.
Professora de Dret
Processal a la Universitat
de València

breus

TEATRE A LA SALA MATILDE SALVADOR. La companyia teatral Tributeatro estrena els dies 1 i 2 de desembre, en aquesta sala, el seu segon espectacle, *La soledad de las palabras*, dirigit per Nilda Varela. L'obra es representarà a les 19:30 hores. El grup Tributeatro és una companyia jove, que va nàixer amb la intenció de crear, investigar, actuar, sentir i fer sentir a partir d'un teatre actual i pròxim. Els actors Gema Bernad, Ale Mandli, Mar Mandli, Marisa Martínez i Anna Ulloa, amb l'acompanyament del saxofonista Quique Albelda, s'encarregaran de dur al públic una reflexió sobre la necessitat per a l'ésser humà de parar-se un moment en soledat amb el fi de trobar un refugi vital i descobrir-se a si mateix.

ALEXIS CABRERA, GUANYADOR DE L'OPEN D'ESCACCS.

Alexis Cabrera s'ha proclamat campió del IX Open Internacional d'Escacs de la Universitat de València, on van participar cent cinquanta escaquistes. El jugador espanyol, de trenta-tres anys i d'origen cubà, pertany al Club d'Escacs de Mislata. Va tindre com a rivals altres jugadors de primer nivell: el GM Julen Arizmendi, que es va proclamar subcampió, i els mestres FIDE José Vicente Pallardó, Jhoel García i Rufino Camarena, que van quedar tercer, quart i cinquè, respectivament. A la competició universitària acudeixen mestres internacionals, entre els quals enguany també competien Slobodan Kovacevic, Mauricio Vasallo o Carlos García.

Carrer Jesús Martínez Guerricabeitia

REDACCIÓ

València ja compta amb una via amb un significat molt especial per a la Universitat. Es tracta del carrer Jesús Martínez Guerricabeitia, que es va inaugurar ahir i que es troba al Campus dels Tarongers, en paral·lel al carrer Ernest Lluch. A l'acte inaugural van assistir, entre altres, el rector de la Universitat, Esteban Morcillo; la regidora delegada del Servei d'Acció Cultural de l'ajuntament, Mayrén Beneyto; el col·leccionista i vocal del Patronat Martínez Guerricabeitia José Pedro Martínez; i el cap d'Àrea del Llibre, Arxius i Biblioteques de la Biblioteca Valenciana, Fernando Lliso.

Jesús Martínez i la seua esposa Carmen García Merchante, finada en gener del 2009, van donar a la Universitat la seua col·lecció d'art contemporani fa una dècada, mitjançant la qual la institució ha esdevingut un dels centres acadèmics amb els fons d'art del segle xx més importants de l'Estat: 483 obres contemporànies de 207 artistes.

FOTO: MIGUEL LORENZO

Edita: Universitat de València.
Directora: Remei Castelló.
Consell de Redacció: Daniel González Serisola, Gonzalo Montiel, Olga Dénia, Alfons Cervera, Magda R. Brox, Angélica Morales, Manuel Peris i Francesc Bayarri.
Disseny i maquetació: Tomàs Gorria.
Fotografia: Miguel Lorenzo.
Correcció lingüística: Agustí Peiró.
Administració i Serveis: Paco González, Vicent Martínez i Enrique Pino Valle.

Contractar Publicitat: Publipress. Tel. 96 391 84 00.
Redacció: Gabinet de Premsa (Avinguda de Blasco Ibáñez 13, 46010). Tel. 96 386 41 13
Correu electrònic: premsa@uv.es.
Nou Dise digital: http://www.uv.es/~noudise.
Impremta: Rotodomenech S.L.
Dipòsit legal: V-1.612-1997.
ISSN: 1138-0624.
Nombre d'exemplars: 10.000.